

РЕШЕНИЕ

№ 1247

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12334** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на Национална агенция за приходите / НАП/ [населено място] срещу решение от 26.10.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по НАХД №14811/2019 г., НО, 18-ти състав. С последното е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 004 от 28.08.2019 г., издадено от председателя на Комисия за защита на личните данни. С оспореното НП на Национална агенция за приходите за нарушение на чл. 32, § 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на основание чл. 58, § 2, буква „и“ вр. чл. 83, § 4, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е наложена имуществена санкция в размер на 5 100 000 лева. В касационната жалба се излагат съображения за немотивираност на съдебния акт, както и за неправилност на изводите за отсъствие на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални пропуски и за доказаност на вмененото административно нарушение.

Постъпила е и частна касационна жалба от Национална агенция за приходите против определение от 12.12.2023г., с която е оставено без уважение искането за изменение

на решение от 26.10.2023 г. на СРС, постановено по НАХД №14811/2019 г., в частта относно сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и такова за вещи лица.

В писмен отговор, ответникът по касационната частна жалба оспорва същата. Излага съображения, че с оглед фактическата и правна сложност на делото, определените разноски за юрисконсулт и вещи лица не са прекомерни.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалните си представители, поддържа касационната жалба. Претендира отмяна на обжалваното решение и процесното НП, поради изтекла абсолютна погасителна давност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – председателя на Комисия за защита на личните данни, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки, в които излага доводи за законосъобразност на оспореното решение и обжалваното наказателно постановление. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата против обжалваното НП е постъпила в Софийски районен съд на 16.09.2019г. Делото е обявено за решаване на 13.09.2023г. Съдебният акт- предмет на настоящия контрол, е постановен на 26.10.2023г.

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Същата е постъпила в Административен съд София-град на 29.12.2023г. Делото е насрочено за разглеждане за 26.01.2024г.

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна. Съображенията за това са следните:

Районният съд, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на процесното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. От фактическа и правна страна е приел, че описаното в НП административно нарушение е безспорно установено, както и че наложената санкция е правилно определена. Ето защо, е потвърдил оспореното НП.

С оглед задължението си преди постановяване на решението, да вземе предвид всички новонастъпили обстоятелства, настоящият съдебен състав намери, че следва отмени

обжалваното решение, с което е постановено потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, поради изтичане на абсалютна погасителна давност, по следните съображения:

Според чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс/НК/, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Видно от посочената норма, НК би намерил приложение само в случаите, когато в ЗАНН не е предвидено друго. Безспорно в ЗАНН липсва уредба на абсалютната давност за изключване на отговорността. Поради тази причина в административнонаказателно производство приложение следва да намери нормата на чл. 81, ал. 3 от НК. Съгласно същата, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. В този смисъл е застъпеното становище в ТП №1/27.02.2015г. на ОС на НК и ОС на ВАС . Според чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, в действащата му редакция към момента на осъществяване на административното нарушение, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години .

В материята за административнонаказателната отговорност, свързана с правилата за защита на личните данни, уредена в ЗЗЛД и цитирания по-горе регламент, липсва уредба, предвиждаща други срокове за съставяне на актовете за установяване на нарушения по този закон. При това положение и след като се съобрази разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, абсалютната погасителна давност за нарушенията по ЗЗЛД следва да действа от момента, в който изтекъл срок, който надвишава с 1/2 предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишен срок за образуване на административнонаказателно производство. Изводът е, че абсалютната погасителна давност за тези нарушения е четири години и половина.

Видно от съдържанието на процесното наказателно постановление нарушението е извършено на 15.07.2019г. В същото се твърди, че НАП - в качеството си на администратор на лични данни, не е приложила подходящи технически и организационни мерки за осигуряване ниво на сигурност, в резултат на което е осъществен неототоризиран достъп до лични данни на физически лица. Деянието е извършено чрез бездействие, но в НП изрично е посочено, че същото е продължило до 15.07.2019г., когато е осъществен неототоризираният достъп, като след тази дата НАП е предприела незабавни мерки за преустановяването му и такива за уведомяване на засегнатите физически лица. Предвид обстоятелството, че се касае за т.нар. „продължено“ нарушение, осъществено чрез бездействие, давностният срок започва да тече от момента на преустановяването му, в случая - от 15.07.2019г. Следователно, на 15.01.2024г. е изтекъл срокът, след който административнонаказателната отговорност следва да се изключи. С неговото изтичане се преклудира възможността за административнонаказателното преследване. Видно от материалите по делото, това е станало поради забавяне на производството в СРС.

Правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание е абсолютна предпоставка за административнонаказателното производство и тя трябва да съществува от момента на образуването му, до неговия край. За наличието ѝ съдът е длъжен да следи служебно. Към момента на постановяване на настоящото съдебно решение това правомощие вече е било погасено. Тъй като то обуславя допустимостта на процеса, това налага прекратяване на административнонаказателното производство и отмяна на атакуваното наказателно постановление, без да се обсъжда неговата законосъобразност по същество, респективно – правилността на изводите на първостепенния съд в тази насока.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното решение, с което е потвърдено процесното наказателно постановление, е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Вместо него, трябва да бъде постановено друго, с което се отмени наказателното постановление и прекрати административнонаказателното производство.

По частната касационна жалба:

С оспореното определение съдът е оставил без уважение молбата на НАП за изменение на решението в частта относно разноските, като е използвал непрецизния юридически израз „не изменя“. За да отхвърли искането, СРС е направил препратка към мотивите на съдебния акт по същество, като е посочил, че те съдържат отговор на всички възражения на молителя.

Доколкото решението и наказателното постановление подлежат на отмяна, поради изтекла погасителна давност, то определението следва да бъде отменено. Разноските следва да бъдат възложени в тежест на страната, загубила правния спор- в случая КЗЛД.

С оглед изхода на правния спор и направеното искане, в полза на касационния жалбоподател са дължими сторените в настоящото производство разноски. Пред АССГ същият е представляван от надлежно упълномощен за това юриконсулт, като съдът намира, че справедливият размер на възнаграждението за настоящата инстанция, преценен в рамките на разпоредбата на чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, е 100 лева. Не се претендират разноски за производството пред районния съд.

Предвид извода за отмяна на съдебното решение и наказателното постановление, разноските за вещи лица следва да бъдат възложени в тежест на ответника по касация.

Водим от горните мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 26.10.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по НАХД №14811/2019 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 004 от 28.08.2019 г., издадено от председателя на

Комисия за защита на личните данни .

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 004 от 28.08.2019 г., издадено от председателя на Комисия за защита на личните данни .

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство по Наказателно постановление № 004 от 28.08.2019 г., издадено от председателя на Комисия за защита на личните данни.

ОТМЕНЯ определение от 12.12.2023г., с което е оставено без уважение искането на НАП за изменение на решение от 26.10.2023 г. на СРС, постановено по НАХД №14811/2019 г., в частта относно сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и такова за вещи лица.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни ДА ЗАПЛАТИ на Национална агенция за приходите сумата от 100 /сто/ лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение за представителство пред АССГ.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни ДА ЗАПЛАТИ в полза на СЪДЕБНАТА ВЛАСТ, по сметка на Софийски районен съд сумата от 5560,80 лева / пет хиляди петстотин и шестдесет лева и 80 стотинки/ - разноски за възнаграждения на вещи лица.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.